

jeg dog mærkelig nok aldrig set Ungerne gøre, og det skal ogsaa bemærkes, at Hannen ikke var saa villig til at vise de karakteristiske Klappald, som foretages af denne i Yngletiden, og som ved første Øjekast borttager enhver Tvivl om, hvilken Fugl man staar overfor. Forøvrigt er ogsaa Mosehornuglens Flugt saa særpræget, at den, der først er blevet fortrolig med den, uden større Besvær kan kende Fuglen, selv paa betydelig Afstand — ja, den, der blot een Gang har set Mosehornuglens, navnlig Hannens ejendommelige Flugt med det dybe Nedslag og den høje Opløften af de runde, stift førte Vinger, glemmer den aldrig.

Det skal lige tilføjes, at Uglerne — efter hvad Fiskehandler ANDREAS HVIDBERG har meddelt mig — ogsaa var her i 1933. Endelig maa man haabe, at Fuglene kommer igen og faar Lov at yngle i Fred i de kommende Somre.

## GRØNSISKEN, *CARDUELIS SPINUS* (L.), SOM YNGLEFUGL I JÆGERSPRIS SKOVE I 1934

AF

VAGN HOLSTEIN

Ligesom Dompappen var Grønsiskenen en usædvanlig talrig Vintergæst i Jægersprisskovene i den milde Vinter 1933/34. Navnlig i Nordskoven kunde man træffe paa meget store Flokke, som i denne Skovs talrige Bevoksninger af Birk og Rødel var ivrigt beskæftiget med at pille Frø af disse Træarters Rakler; men ogsaa andre Fødeemner forstod de at gøre sig tilgode med. Da Rødgrankoglerne hen paa Foraaret begyndte at aabne sig paa Grund af Solens stærke Bestraaling, var det ikke ualmindeligt at se Grønsiskener flagre omkring de koglebærende Gran-toppe og med en Virtuositet, der ikke staar tilbage for Sumpmejsernes, Specialisterne paa dette Omraade, pille Frøene ud mellem de aabnede Kogleskæl.

I April sang Hannerne flittigt, siddende i Granernes øverste Toppe; men trods disse Præstationer, faldt det mig ikke ind, at Fuglene tænkte paa at forblive her i Skovene for at yngle, Først da jeg var begyndt paa mine Dompap-Efterforskninger<sup>1</sup>.

<sup>1</sup> Resultaterne heraf vil fremkomme i Hefte 1, 1935. (Red.)

fik jeg som en Tillægsgevinst Vished for, at ogsaa Grønsiskenen yngede i Jægersprisskovene.

Den 31. Maj hørte jeg i Nordskoven 3 forskellige Grønsiskenhanner synge i en 35—40-aarig, sluttet Granbevoksning, og den ene af disse Hanner saa jeg tillige udføre Parringsflugt. Han sad og sang i den øverste Top af en høj Gran; men pludselig kastede han sig ud i Luften fra sit Stade og steg til Vejrs med højt løftede Vinger for derefter at dale ned paa en anden Grantop. Under hele denne Flugt sang han uafbrudt, indtil han atter kom til Sæde paa den nye Grantop, hvorfra han lidt efter gentog den samme Manøvre.

Samme Dag fik jeg i ovennævnte Granbevoksning Øje paa en Fuglerede, som højt til Vejrs var anbragt paa en vandret Grangren omtrent ude ved Spidsen. At denne Rede maatte tilhøre en Grønsisken, følte jeg mig straks overtødet om, og da jeg den 2. Juni lod Sagen nærmere undersøge, fik jeg Vished for, at min Formodning havde været rigtig. — Ved Undersøgelsen viste det sig, at Reden var tom; men at den for ikke længe siden havde indeholdt Unger, som nu var fløjet bort, vidnede de talrige Ekskrementer om, som garnerede hele dens Yderkant. Reden sad ca 10 m over Jorden og ca 2 m ude fra Stammen fæstnet til den grønne Grangren, hvis yderste Spids var vokset saaledes, at den bøjede opad og tilbage mod Stammen, hvorved den kom til at danne et Tag over Reden. Selve Reden, som var meget lille, bestod yderst af tynde Grankviste, som ved Hjælp af Larvespind o. l. dels var forbundet med hinanden, dels var fæstet til Underlaget. Indvendig var Reden udført med Mos, tynde Rodtrævler, Dun og Haar. — Hele Grenen med paasiddende Rede blev taget ned, og findes nu paa Zoologisk Museum.

Samme Dag, 2. Juni, fik jeg i Kohaven, en anden af Distriktets Skove, et Kuld paa 5 udføjne Grønsiskenunger at se. De opholdt sig paa en Allé mellem Elmetræer, hvis Frugter i et tæt Lag dækkede Alléens Vejbane. Disse Unger, som med stor Iver aad Ælmefrø, var forbavsende tillidsfulde, saa tillidsfulde at jeg i Automobil kunde køre dem ind paa et Par Meters Afstand, uden at de derfor lod dem forstyrre i deres Maaltid. Første Gang, jeg saa dem, var ved 15-Tiden, og da de om Aftenen ved 19-Tiden atter passerede Stedet, var de stadig lige

travlt beskæftiget med Ælmefrøet. De gamle Fugle saa jeg intet til, og den følgende Dag var Ungerne ogsaa forsvundet.

Senere har jeg ikke iagttaget Grønsiskener i Skovene ved Jægerspris; og Grunden hertil er sikkert den, at jeg Sommeren igennem har haft al min Opmærksomhed henvendt paa Dompapperens Yngleforhold.

---

## MINDRE MEDDELELSER

I det Følgende gengives et Antal tilsendte Notater om ornithologiske Iagttagelser. I de fleste Tilfælde er Meddelerens Ordlyd helt eller nogenlunde fulgt, kun et Mindretal af Bidragene, især saadanne, der er indkommet i Brevform er omskrevet. Et Antal Iagttagelser, som skønnedes at være af mindre almen Interesse er udeladt. Overskrifternes Ordlyd skyldes i Regelen Red. — En Del af Bidragyderne er ikke Medlemmer af D.O.F. En stor Del af disse Notater er viderebragt af Cand. theol. HALFDAN LANGE; Resten af Meddelerne har staaet i Forbindelse med Bestyrelsens Medlemmer. Disse Meddelelser stammer fra: Kommunalærer EGEDE ANDERSEN; Søborg. Lærer ERIK ASKEGAARD; Holsteinsminde, Fuglebjerg. Lærerinde, Frk. G. ASMUND; Fjords Allé 16, V. Kunstmaler ASSISOF; Trundevang 9, Charlottenlund. MOGENS BISGAARD; Glamsbjerg. JAN BOËTIUS; Hattensens Allé 18, F. Fru G. BRANDT; Raadhusvej 24, Charlottenlund. ARVID CARLSSON; Borgergade 104, K. Politifuldmægtig, Cand. jur. V. EHLERN; Aalborg. Frk. GRÜNER; Sortedams Dossering 25, N. Revisor ALEXIS HORNEMAN; Odense. Dyrlæge EGIL HORNEMAN; Haslev. Cand. mag. P. L. JØRGENSEN; Duevej 50, F. Chokoladehandler K. LØVENBORG; Klampenborg. Overlæge, Dr. med. N. J. STRANDGAARD; Bose-rup Sanatorium, Roskilde. Inspektør FR. THYE, Demstrup Hovedgaard, Havndal.

BERNT LØPPENTHIN

### Usædvanlige Gæster i Furesøen 1934.

25. Juni opholdt en Alk, *Alca torda*, sig i Kanalen ved Frederiksdal Kro, uanfægtet af Baadsejladsen. J. P. JENSEN